

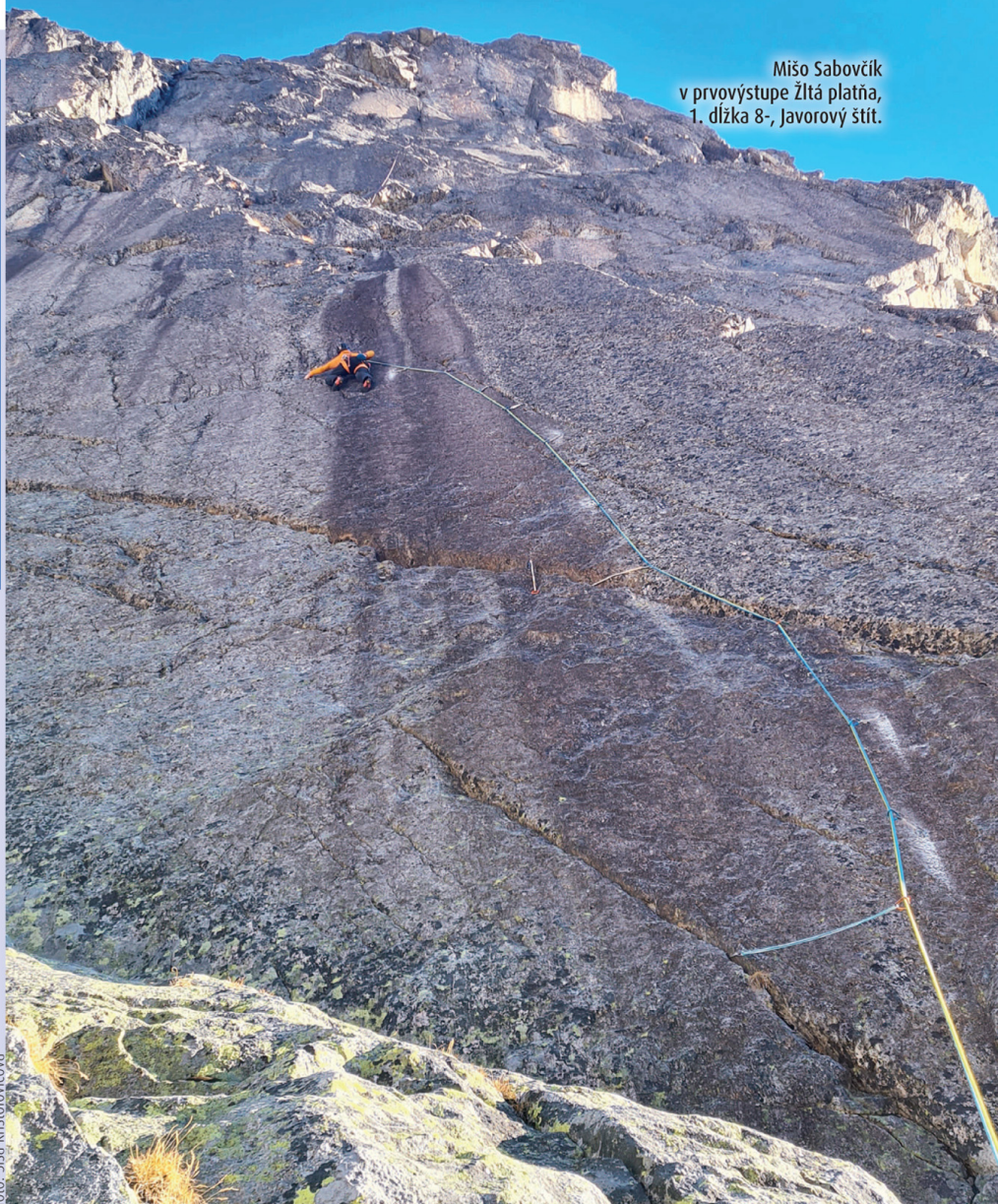
Hodnotiť letnú tatranskú sezónu je veru neľahká úloha. Asi ako keď chcem navariť niečo skvelé, no pri pohľade do takmer prázdnej chladničky nájdem len tovary po záruke, pootvorené, alebo pár takých, čo za niečo stoja, ale hlad nezasýtia. Z toho kráľovská večera ako v minulosti asi nebude...

Tento rok sa neniesol v znamení extrémne zlého počasia ani obmedzení počas leta. V Tatrách bolo vidno kopec ľudí ozdobených karabínami či lanami na batohoch. Hold, sociálne siete určujú nové trendy, kde byť lezcom je „in“, no napriek tomu sa sotva môžeme pýšiť niečím zásadným. Česť výnimkám!

Hádám sa tá kvantita časom pretransformuje aj do kvality.

Podme teda na to, čo nového pribudlo.

Nová cesta v JV-V stene Lomnického štítu s príjemným nástupom z lanovky na Skalnaté pleso vznikla z dielne dvojice Martin Varga a Peter Cipka. Ako píše Martin: „V lete 2021 sa nám podarilo spraviť a RP preliezť novú cestu v JV-V stene Lomičáku. Aj keď sa steina zdá ‚vypredaná‘, ako sa hovorí, kto hľadá, nájde. V ceste sú tri ťažšie lezecké dĺžky. Nepríjemný previs za VIII-, pekná platňa VIII a krátka stienka za VII-, odistené nitmi (S2). Ostatné dĺžky sú klasické tatranské, odistené friendami (R3). Všetky štandy sú na nitoch. Cestou sa dá zlaniť, no je potrebné doniesť si

Mišo Sabovčík
v prvovýstupe Žltá platňa,
1. dĺžka 8-, Javorový štít.

foto: Sisa Krištofovičová

Tatranské leto

Mišo Sabovčík v tretej technickej dĺžke
v ceste 100 rokov JAMES-u; SV stena Kupoly

foto: Igor Pap

Kupola, 100 rokov JAMES-u, 7+ A2-3,
11. - 12. 8. 2021, 19 hod., 320 m,
M. Mrovčák, I. Pap, M. Sabovčík.

foto: Igor Pap

Peter Cipka v klúčovej platni cesty
Kladzivo na čarodejnice 8, Lomnický štít.

Peter Cipka a Martin Varga
na vrchole Lomnického štítu,
po prvom RP preleze cesty.

foto: Martin Varga

lanovice/mailonky. Cestá má 360 m – 8 dĺžok, plus 200 m za II – III súběžne na vrchol. Nie je to športová cesta ako na Ostrve, no vyznávači ,tatranizmu', odborníci na lišajník a špecialisti na občas lámavú skalu si prídu na svoje. Do cesty je potrebná sada friendov, aj micro.“

Ďalšia zaujímavá cesta bola dokončená po vyše 30 rokoch v SV stene Kupoly. Igor Pap dotiahol do svojho projektu z 80. rokov Spišiakov Miša Sabovčíka a Mira Mrovčíka. Chlapcom sa podarilo cestu po 2 dňoch a 1 bivaku dokončiť. 100 rokov JAMES-u obťažnosti 7+ A2-3.

Línia poskytuje lezenie v kvalitnej skale a je horúcim kandidátom na voľný prelez vysokej stupnice obťažnosti v serióznej stene.

Pevne verím, že tu mladšia generácia silných skalných lezcov ukáže svoje kvality a opäť posunie latku tatranského lezenia o trošku vyššie.

Miško sa koncom jesene ešte presunul na JZ stenu Javorového štítu, kde sa mu spolu so Stanom Filkorom a Sisou Krištofovičovou podarilo vytýčiť novú líniu v peknej skale obťažnosti zatiaľ 8 A0 s názvom Žltá platňa. Po kompletný voľný prelez sa ešte plánujú vrátiť.

Rovnako zaujímavovo pôsobí nová línia od Lukáša Bullu z Nitry na Volovke. Smer našiel medzi Direktkami a čaká ešte na svoj voľný prelez od autora. Do tejto steny sa rovnako po desiatkach rokov vrátili nestarnúci a lezcokou formou stále excelujúci Martin Medviď z Bratislavy, aby spolu s Michalom Pleidelom oprášil svoj starý projekt kúsok od Eštoka – Janigu. Klúčová dĺžka bola zatiaľ prelezená iba AF, no už teraz vieme, že obťažnosť bude dvojčiferné číslo. Budúci rok sa hádam máme na čo tešiť.

Na ďalšom mieste, kde o pekné lezenie nie je núdzá – vo východnej stene Ošarpancov, urobil Rado Staruch s pomocou Mateja Baláza a Marcely Kuníkovej predĺženie Spiaceho Jaguára. Líniu začal robiť ešte v roku 1993 Jaro Petrenčák, ktorý neskôr žiaľ tragicky zahynul vo Vysokých Tatrách. Ako píše autori: „V prvej rajbasovej dĺžke sa vymenili ručne vrtané nity (obdiv za jeho výkon) a pribudli ďalšie dve. Kolmá dĺžka za 7+ a previsnutá s číslom 9-. Istenie je podobné ako v prvej, nity + zakladanie, RS2.“

Radovi za jeho neúnavnú snahu hľadať a vytvárať bezpečné, no predovšetkým krásne línie v tej najlepšej tatranskej žule patrí veľká vďaka.

V tej istej stene dvojica L. Turzák – J. Doubrava urobila 50 m dlhú líniu Padajte vľavo obťažnosti 6, R2. Hádajte, kde to asi tak je, pri ceste Spiaci jaguár? ☺

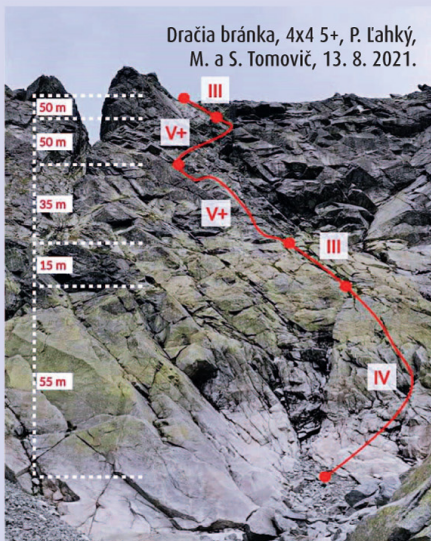
Ďalšia nezastaviteľná a právom legendárna tatranská dvojica Palo Jackovič a Miro Sim sa pustila do západnej steny Prostredného hrotu. Výsledkom je 6-dĺžková cesta Na pamiatku Jankovi Šimaliakovi, ktorý tragicky zahynul v SV stene Rumanovho štítu. Obťažnosť 7 A2/3. Tu už treba i jedničky skoby do slepých špár.

Chlapcom sa rovnako podaril prvovýstup Jackovič – Sim v severozápadnej stene Drobnej veže obťažnosti 5+ a na záver ešte vo východnej stene Ostrej veže pridali ďalšieho Jackoviča – Sima za 6+. S názvami ciest si hlavu veľmi nelámu.

V juhozápadnej stene Kotlového štítu vznikla cesta Špatný spoj 6+ od K. Najmana a J. Macouna.

Pod Dračiu bránku si odbehli z THT Tomovičovci s Peťom Lahkým a výsledkom je cesta 4x4 obťažnosti 5+.

Do málo navštevovanej severnej steny Slavkovskej stráže sa pozreli P. Karmanec ▶

Mišo Mikušinec v ceste
Diretka 10- na Mlynárika.

foto: Martin Krasňanský

foto: Maťo Baláz

Rado Staruch, Spiaci
jaguár 9-, Ošarpance.

Michal Mikušinec a Martin Krasňanský
po dolezení Direktky na Mlynárika.

foto: Michal Mikušinec

a J. Dolinský. Ich Nedelnú vychádzku ohodnotili 6+. Rovnako sa pozreli aj do východnej steny Gerlachovského štítu, kde urobili pravdepodobne prvovýstup Gerlachovský kút za 6. A na záver si ešte K. Zuzčinová s J. Dolinským pripomenuli Nežnú revolúciu novou cestou Zamatová 5+ v juhozápadnej stene Štrbského štítu. Dôkaz, že aj v novembri vie byť krásne počasie na lezenie.

Veľmi populárnou sa vďaka slušnému odisteniu, peknej skale a príjemnej klasifikácii stala cesta Človečina 5+ od Z. Božikovej, M. Murára na Zadný Popradský zub.

Od Martina Murára vznikol aj „klettern-garden“ Anjelský hang v Mlynickej doline s 12 jednodĺžkovými cestami a zopár viacdĺžkovými v obťažnostiach od 3+ po stupeň 6+. Väčšina ciest je odistená borhákmi, ale vlastné istenia sa odporúčajú.

Úplne inou kategóriou sú cesty od M. Pronobisa. Na Huncovský štít vytvoril Pravú

cestu za 5 a následne Lavú za 5 A1 a pridal k tomu ešte Babie leto na Kežmarský hrb za 4 A1.

Možno niekomu takéto cesty prívodia úsmev na tvári, no predstavte si vek 74 rokov a istené sólo. Pre väčšinu z nás dôchodok vyzerať trochu inak.

Zaujímavých voľných prelezov alebo opakovaní bolo ešte menej. Okrem klasických podhorských oblastí ako Ostrva sa vo väčších stenách pôsobilo zriedkavo. Chceme o to viac veriť, že to je len nedostatkom informácií.

Tak si aspoň pripomeňme tie krajšie prelezy. Miška Izakovičová preliezla RP Pochylého platňu 8 na Jastrabiu vežu. Deniska Šulcová s Katkou Buzákovou buchli Nemorálny tanec 8- na Stene pod Skokom. Dada Pellerová si dala Ódu na radosť 7+ v Kežmarskom štíte, Terka Zentková s Marcelou Kuníkovou zase Ocelovú niť 8 RP na Ostrve.

Zostáva dúfať, že sa dievčatá presunú aj do menej športových ciest s väčšou príchutou alpinizmu, ktoré Tatry ponúkajú. Budeme im v tomto smere silno fandiť.

Najlepší doterajší on sight sa podaril Ondrejovi Zentkovi prelezom Strachu zo smrti 9+ na Ostrve. Adam Kaniak s Marekom Kultánom sa boli pozrieť pod stenu Mlynárika, kde preliezli cestu Pankiewicz – Wolf za VII+, ktorá je moderne doistená Poliakmi. Do Direktky vedľa (VO₂max) sa kusla dvojica

Martin Krasňanský a Jozef Krištoffy. Ich primárnym cieľom bolo preliezť voľne špáru v 8. dĺžke štítovej steny. Po viacerých návštevách sa im podarilo preliezť celú líniu team PP. Pôvodnú hákovačku oklasifikovali stupňom 10-.

Mimoriadne suchá jeseň sa postarala aj o vyschnutie 5. dĺžky vo „Zvone“, ktorá sa kvôli jej častému zatekaniu lezie variantom Pachovcov zprava. Do nej zo zlanenia nastúpil Jozef Krištoffy s Tiborom Bellakom a preliezol ju PP za odhadovaných 10-. Prelez tejto jednotlivéj dĺžky by mal nepochybne vyššiu hodnotu pri nástupe zo zeme a nie z vrcholu, v duchu tradícií v Tatrách. Pre ďalších lezcov takto vznikla výzva preliezť celú načrtnutú líniu cez Zvon, čo bude nesporne hodnotný výkon.

Michal Mikušinec 11. novembra zopakoval Direktku. Všetky dĺžky vyliezol OS, FL a kľúčová 8. dĺžka 10- išla na 2. pokus PP. Mišo potvrdil obťažnosť tejto cesty.

Ostáva dúfať, že ďalšia sezóna nám prinesie viac dobrých správ aj zo stien ako napríklad Galéria Ganku, Mlynár, Jariabková veža, severná stena Kežmaráku, kde je ešte stále čo objavovať a posúvať hranice tatranského lezenia. Veď pre skutočné dobrodružstvo netreba cestovať len za hranice republiky, ale predovšetkým za hranice svojich možností a obzorov.

